

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin; ravno
toliko posamezna številka „Bodeča Neža“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah
in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično pri-
logo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike
stane „Dan“ s prilogo dostavljati na dom celo-
letno 20 K, mesečno 1.70 K; brez priloge celo-
letno 18 K, mesečno 1.50 K. Za zunanje naročnike
stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno
5.50 K, mesečno 1.90 K. — Naročnina se pošilja
upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko
humoristično prilogo „Bodeča Neža“.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin; ravno
toliko posamezna številka „Bodeča Neža“.

Uredništvo in upravnistvo:
Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6.
Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma
se ne sprejemajo, rokopi si ne vračajo. Za oglase
se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in
zahvale vrsta 80 v. Pri večkratnem oglaševanju po-
st. — Za odgovor je priložiti znamko.
Odgovorni urednik Radivoj Korenec.
Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Nepopoljšljiva domišljavost.

Na Dunaju so naravnost otroče
naivni. Oni krogi namreč, ki dolo-
čajo smer avstrijski zunanji politiki,
t. j. visoka aristokracija in kler.
Kadar govorijo o Rusiji, nočejo niti
pomisliti na to, da je ta slovanski
kolos velik in močan, temveč se to-
lažijo s tem, da je v Rusiji dosti ne-
ruskih narodov, ki niso zadovoljni in
zato sanjajo odgovorni politiki rav-
notako kot mladi, nerazodni lajt-
nanti o osvajanju četrtine Rusije in
govorijo čisto resno, da bodo to do-
segli brez posebnih težav, ker se
bodo narodi širne Rusije — uprli in
pozdravili avstrijsko armado kot
osvoboditeljico — Seveda, saj
Avstrija je vzor pravične države, v
kateri vsi številni narodi uživajo vse
pravice in so nad vse zadovoljni.

Na to, seveda, na Dunaju niti ne
pomisljajo, da tudi v Rusiji računajo
— in morda z večjo pravico — na ne-
zadovoljnost avstrijskih narodov. Z
večjo pravico zato, ker so v Avstriji
zatirani narodi, ki so se popolnoma
razvili in so kulturno in gospodarsko
močni, kar se za narode v Rusiji —
izvzemi Poljake — ne more trditi.
Razun tega so v Rusiji Rusi po šte-
vilu in v vsakem oziru absolutno
najmočnejši, medtem ko v Avstriji
vladajo in zatirajo Slovane, Nemci,
ki so v državi manjšina. Ampak
hura-patrioti vodijo politiko ptica
noja, oni mislijo, da je v Avstriji vse
srečno in zadovoljno, ker pač nočejo
videti resnice.

Enaki so ti aristokratsko-kleri-
kalni politiki nasproti Srbiji. Svoje-
časno so se tej mladi jugoslovanski
državi posmehovali, zaničevali jo in
bagatelizirali. Po Kumanovem, Bit-
lju in Bregalnici so se sicer prenehali
posmehovati Srbiji, ker so jim si-
jalne srbske zmage vendar zaprle
sapo, ampak k pameti vseeno še ni-
so prišli. Najnaravnost in najpamet-
nejša bi bila ta politika, da bi se is-
kalo načine kako poboljšati razmer-
je s Srbijo, ker Avstrija bi mogla
imeti od prijaznega razmerja s Srbi-
jo samo koristi — politične in po-
sebnost gospodarske, kakor jih ima
n. pr. Nemčija, ki si je navzlic svoji
zvezi Avstro-ogrsko znala pridobiti
zaupanje Srbije.

Da, ampak na Dunaju so ponos-
ni aristokrati in hočejo, da se Srbija
skesana in ponižna podvrže in prosi
za blagohotno naklonjenost visokih
dunajskih gospodov. Na to čakajo na
Dunaju in gledajo mirno, kako nem-
ška, francoska, angleška trgovina iz-
podriva v Srbiji avstrijsko trgovino,
ki je življala skoraj monopol na srb-
skem trgu, odkar Srbija obstoja. Na
Dunaju mislijo, da ta škoda ne bo

trajna, ker so prepričani, da postane-
jo v Srbiji »pametni« in se Srbija
sama vrže v avstrijsko naročje.

Kar zavriskali so na Dunaju na
glas o ustanavljanju nove, konzerv-
ativne stranke, ki ne bo Avstriji
sovražna. Par ljudi se je zbralo v
Belgradu in ustanovilo »stranko« in
dunajska »Reichpost« že triumfira
in vzklika zmagovito, da postajajo
Srbi »pametni« in da se srbska poli-
tika v kratkem iz temelja spremeni.

Kako malo opravičeno je ta opti-
mizem, da, kako brez vsake podlage
je on! Ustanovitelj srbske konzerv-
ativne stranke, vseučilišni profes-
sor Živojin Perić je odlični jurist,
ampak s svojimi političnimi nazori je
v Srbiji popolnoma osamljen. Ti na-
zori so v glavnem naslednji: v no-
tranji politiki zahteva utesnjen pol-
itični pravici ljudstva, je torej na-
sprotnik demokracije, v nacionalni
politiki pa zagovarja misel združenja
Srbije z Avstrijo, češ, da se na ta
način najbolje izvrši ujedinjenje srb-
skega naroda.

Tako politika je pa v Srbiji ab-
solutno nemogoča. To bo rekel vsako-
ki, ki Srbijo kolikoli pozna. Srbsko
ljudstvo je potlačeno tako zelo in
čuva tako ljubosumno svoje politične
pravice, kot noben narod v Avstriji.
Vsaka protidemokratska stranka,
ki bi hotela utesniti politične pravice
ljudstva, je v Srbiji mrtvorojeno dete
in zato bo tudi Perićeva konzervati-
vna »stranka« (saj ona sestoji sa-
mo iz par ljudi!) živela samo do
prvih volitev, kjer doživi tak poraz,
da Perić niti pomisljal ne bo več
na to, da stopi še kdaj v volilni boj.

Kdor Srbijo — in sicer ravno
srbsko ljudstvo pozna, ta ve, da niti
nacionalni program Perićev ne dobi
pristašev in zidati kaj na konzervati-
vno stranko v Srbiji bi pomenilo
zidati na pesek. Na Dunaju so pa
navajeni zidati na pesek, zato so
ustanovili Albanijo — za Italijo in
zato se sedaj kot naivni otroci vese-
lijo ustanovitve konzervativne stran-
ke v Srbiji, ki pridobi srbsko ljud-
stvo za avstrijsko politiko. In do-
kter bodo na Dunaju čakali na to, da
nova srbska stranka izvrši svojo na-
logo, t. j. premaga demokratični in
protiavstrijski duh v Srbiji, dotlej
pridemo od tega, da Srbi ne bodo
kupovali v Avstriji niti najmanjše
reči in v Srbiji se bo nahajalo blago,
iz vseh evropskih in izvenevropskih
držav, samo iz Avstrije — nič.

Slovenska zemlja.

IZ DIVAČE.

Ni dolgo, kar smo poročali, kako
si je neki kraški poslanec prizade-
val za »almožno« in kako se je go-
renjski župan bahal z njo. Vse dobro!
Ali kam je ta »almožna« šla? Takih

»almožen« je po mojem mnenju še
malo prišlo na Kras.

In če je bila to res »almožna«
za Gorenjce, zakaj jo pa ni župan raz-
delil — kaj? Od dneva do dneva pri-
hajajo pritožbe, da Gorenjci niso do-
bili od te »almožne« prav nič. Ali
mislite, da se vsaka stvar tako za-
molči in pohaja. Vi se torej lahko
strinjate z divaškimi magnati. Go-
renjci pravijo, da vas bodo tožili,
ker nečete razdeliti »almožne«. Ta
bo lepa, če vas še v luknjo spravijo.
Zakaj ne delate pošteno, kakor pravi
oni gostinčar v Divači.

Pa seveda, vsaki gleda le za
svoj žep. Tako je imel tudi gorenj-
ski župan priliko, da si napolni svoj
žep in napravi — beči. Če ima člo-
vek škarje in platno, potem lahko
striže.

Ko je domov pripeljal »almožno«
jo je lepo opral in lepo posolil. Ko
sem tje prišel, ga je imel polovico
že na »ordun«. Posoljenega je imel
že dve kadi, ki so bile čez 1 meter
visoki in premier v sredini je meril
kakih 80 cm. Ta se je torej prevlekel
za celo leto z mesom. To mu bodo
kosci zadovoljni, ker bo ječmen do-
bro zabeljen in bo tudi kaj za pri-
grizniti. Ker je pa preveč skop, se
mu je zdelo škoda, da bi toliko po-
trosil za sol, se je izmislil drugo. Kar
ga ni posolil, je sklenil napraviti klo-
base. Izrezal je to meso in napravil
kakih 150 kg. to preprajo. Za toli-
ko množino te prepraje je pa po-
treboval čev. Iskal jih je okoli vseh
mesarjev in po vsem Krasu. Koliko
klobas je napravil, ako pomislimo,
da je napravil iz vsakega četrtilo-
grama samo dve in jih prodal po 40
vinarjev. Bilo bi torej šestkrat sto
četrtoval oziroma 1200 klobas, vzame
torej zanje celih 480 K. Dobro so!
Dober kšest veliko bolj od onega,
ki je prodajal gnilo čebulo. Zraven
pa je še preskrbljen z mesom. Pa se
en profit ima zraven. Svoje štiri pre-
šiče bo lahko prodal, saj mesa ima
dovolj. Govori se, da ima dobička
kakih 2000 kron. Ko sem ga vprašal,
če ve, da je javnost zvedela o tej
»almožni«, se je smejal in rekel: »Naj
govorijo kar hočejo, pa vendar jaz
sem preskrbljen z mesom in sem
na profitu par sto forintov.«

Torej tako delajo župani z »al-
možno«. Temu primeren slučaj se godi
tudi v Divači. Občina Divača ima
ustanovo za premovanje živinoreje,
katera se ima vršiti vsako leto drugi
dan majnika. Namesto, da bi se pre-
movalo kmete, ki vzgojijo kako lepo
kravo, pomečka se pri nas te kronce
in se nič ne ve, kam gredo. Najbrže
si kdo misli, da te svetle kronce sli-
šijo njemu, »ker ima hleve, v katere
spravlja ob sejmih živino, ki jo pri-
ženejo kmetje na semen. Morda vi-
di, kdo kako lepo jenico in »oraj«
saj je pri meni najlepše blago, čemu

bi potem razpisoval to premovanje,
mar sam spravim. D-iro je, če se
par sto kronc, kar meni nič, tebi nič
spravi v žep!

KOMEN.

Dne 21. t. m. so se karžale ob-
činske volitve. »Dan« je na kratko
že poročal o njih. Danes nekoliko
obširneje.

Dne 20. t. m. je volil III. razred.
Izvoljeni so bili »rdeči«, pa ne soci-
jalisti, temveč naši klerikalci so po-
stali rdeči, ker so volili z rdečimi
listki. Razglas izida je bil sledeči:
»Rdeči listki so vdobili 178 glasov,
beli listki pa 175.« Izvoljeni pa so bili
z večino 3 glasov. »Rdeči listki!«
Kako bodo listki zastopali občino,
sno jako radovedni. Zmagali so torej
s tremi glasovi. Vsak pa, ki je videl
volilni boj, mora zmagati z glavo, ko
sliši, da so zmagali klerikalci. Pa saj
to ni nič čudnega. Le poslušajte, ka-
ko se je volilo. Komisija je obstojala
iz 4 mož in župana, med njimi je bil
tudi bivši kamorščak (dokler je bival a
Trieste) Poldo Tišlerjev z Volčjegra-
da, ki niti volilne pravice ni imel,
ker mu niso dediti zaupali pooblasti-
la. In tak človek je sodil, kdo lahko
voli in kdo ne, ki niti sam za se vo-
liti ne sme. Vsak volilec je imel kan-
didate pisane na listkih. Listke so
volilci dajali županu, a ta mesto da
bi čital imena kandidatov, jih je
kratkomalo metal pod mizo, ali pa jih
stavil pred se na kup. Čemu? Ci-
talo se ni niti enega imena, je bila to
javna volitev? Ravnotako je imel
župan pred seboj 6—10 belih (naših
listkov) a v roki se je igral z rdečim!
Čemu? Kaj se ni lahko zgodilo, da
je vpisal pisar volilca med »rdeče«,
česarvo je dal županu beli listek.

V čakalnici je bilo prepovedano
le govoriti o politiki, kaj se agitirati.
Kakor se čuje, pa je od komisije v
volilni sobi ponujal na skrivnem
rdeče listke volilcem. »Kompere, kaj
ne boste z nami?« je vprašal dotični
od volilca, molič mu listek. Je to po-
stavno? Če je bilo to res in kdo je
bil tisti od komisije, ki je v volilni
sobi agitiral, bi nam znal povedati
mogoče od komisije Godnič, po do-
mače Ščurk. (Odgovor pričakujemo)

Moža komisije, ki sta imela pred
seboj glavni imenik, naj drugič hi-
treje delata, ali naj se gresta še učiti
čitati. Žalostno je, da mora g. komi-
sar iskati volilce po imenikih, kate-
rih ta dva nista mogla ali nista hotela
najti. Da se je zgodilo to edino volil-
cem z »belimi«, se razume.

Kako se je volilo za klerikalno,
a kako za našo stran, Vami poročam
kmalu, ker je toliko gradiva, da bi
ne zadostovale cele številke »Dne-
va«, da se vse luparije opišejo.
(Glavne sledijo v drugem dopisu)

Da so tudi drugi dan zmagali v
II. razredu, ni nič čudnega, ker se
mnogo naših volilcev ni hotelo ude-

ležiti volitev, rekoč: »Kaj, k taki ko-
mišiji bom šel volit?« Se že pome-
nimo z njimi, za sedaj si le naj mi-
šijo, da so z »rdečimi«. Ko se je izvedel
izid, so bili vsi kleroti po konci, ala
zarjave ven, kaj ne Matevžek in
Ščurk?

Popoldne so se vršile volitve v
I. razredu. Zmagali smo mi. Kje je
tisto »esetje?« Kje je korajža? Kje
»polak?«? Kje muzika? Kje rakete?
— Vse tiho! — Od Labence gre »be-
fel« po vasi: »Zastave do!« In res
zastave so kmalu izginile.

Matevžek, Ščurk, adijo, veselje,
korajža! Pa zakaj Vam je šla koraj-
ža tako hitro v — hlače. Kaj je bila
slaba srna ali mulca? Glavni gene-
rali so šli — fuč. Godnič (Ščurk), v
naprej določen župan Buda (Tunč),
Pajer itd. so ostali v imenu Jezusa
(bi rekel naš dekan) na — cedilu. V
imenu Jezusa v I. razredu ni hotelo
iti, vsaj so zvižali kot so hoteli. Pra-
vijo, da je dekan ta dan prav slabo
večerjal. Mi verjamejo in bomo iz
srca radi preskrbeli še mnogo, mno-
go takih večerov, kot današnji. Za
danes dovolj! Lahko noč!

Štajersko.

Za deželni zbor. Za zasedanja
deželnih zborov je določen 3. februar
t. j. dan po »Svečnici«. Bo li deloval,
ozir. sklican deželni zbor štajerski,
da danes še ni jasno. Vesti o kakšnih
pogajanjih ni slišati nikjer več. Te
dni je klub »Deutsches Zentrum« po-
zval ces. namestnika, da naj zastavi
vse moči, da pride do potrebnih po-
gajanj, ki naj bi omogočile redno de-
lovanje in določitev rednega prora-
čuna. Namestnik se pozivlje, da naj
skrbi, da se ne bo zopet kot v jeseni
izgubilo vseporno za zasedanje dolo-
čenega časa. »D. Z.« je mnenja, da
je za določitev rednega proračuna
čas tem ugodnejši, ker bodo iz dav-
ka na zganje odkazane kronovinam
itak večje svote. Nadalje protestira
omenjeni klub proti nameri, določiti
le provizorij, ki bi oškodoval na sto-
tine gospodarskih potrebščini in zav-
lačeval važna, rešitve čakajoča
vprašanja. — Temu nasproti je vi-
diti, da ugaja strankam nemške ve-
čine sedanj položaj popolnoma, ter
da nimajo nikake posebne volje in
želje pripraviti konec sedanjim raz-
meram dežel. zbora oziroma dežel-
nega gospodarstva.

Iz notarske službe. Justični mi-
nister je premestil notarja dr. Fri-
derika Sperla iz Leobna v Grac.

K regulaciji učiteljskih plač.
Nemški »Lehrerbund« je izdal sle-
dečo objavo: »Z rešitvijo malega fi-
nančnega načrta so končno dane
zmožnosti, ugoditi zahtevam štajer-
skega učiteljstva. Pri posvetovanjih
v državnem zboru se je vedno na-
glašalo potrebo rešitev z ozirom na

»Da, mati,« je odgovorila Lujza
v svoji vročini vznemirjenosti, ne mi-
sleča na to, da so njene besede celo
priznanje.

Ivana je stisnila otroka s se ve-
čjo nežnostjo na svoje srce in vpra-
šala še mileje:

»Torej ga ljubiš?«

Lujza je prebledela in zardela
zaporedoma; dve solzi sta se obesili
na njene trepalnice.

»Pa on?« je vprašala Ivana.

»Mislim, da... ne, prepričana
sem, da ljubi tudi on mene!« je jek-
nila Lujza.

»Če je tako — ali misliš, da se
lahko zanesemo nanj? Premisli, dete
moje... vprašam te, ali veruješ v
poštenje in velikodušje onega kava-
lirja?«

»Ah, mati,« je vzkliznila Lujza z
zanosom vsega svojega srca, »lani-
čim ti z glavo, da je najpoštenjši
človek na svetu?«

»Kako mu je ime?« je vprašala
Ivana.

Lujza jo je pogledala s širokimi
očmi kakor preplašena srna.

»Ali...« je dejala z oboževanja
vredno naivnostjo... »saj niti ne
vem njegovega imena...«

»Oh, nedolžnost!« je zamrmrala
Ivana z rosnim usmevom.

In pomislila je, kako je ljubila
nekdanji tudi ona dolgo časa, ne da bi
poznala ljubljencevo ime. V brid-
kosti se je dvignil v njenem srcu, in
oči so se ji omegile.

(Daja.)

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.
Oficir je poklical šest vojakov in
stopil z njimi v hišo.

Lastnica, stara tercijalka, jih je
sprejela trepetaje in se pokrivala s
pobožnim strahom, ko jo je nagovo-
ril oficir:

»Madam, v vaši hiši stanujeta
dve krivoverki, hugenotki, ki sta ob-
toženi stikov z neprilatelji kralja...
Ježeš, Marija! Ali je mogoče!«
je zajeljala starka. »Pa s kakšnimi
sovražniki?«

»S prokletimi hugenoti.«

»Marija Devical! Potem pridem
pa tudi jaz v peklo!«

»Je že mogoče. A na tem svetu
ste v nevarnosti, da vas osumijo so-
krivde.«

»Mene!...«

»Razen, če mi lu pomagate are-
trirati brez vika in hrupa.«

»Na razpolago sem vam, gospod
oficir! Kdo bi si bil mislil! Hugenot-
je v moji hiši! A mislila sem že, da
ne more biti vse v redu k njima dva-
ma: zakaj ne gresta nikar k masi?«
Kakšna strašna prigoda, o sladki Je-
zus!«

Mrmraje te besede izmed tistih
par zob, ki so ji bili še ostali, je krev-

sala vrla ženica po stopnicah, sledil
pa ji je oficir s svojimi vojniki.

Potrkal je.
In kakor hitro je slišala, da odri-
valo znotraj zapahe, je stopila v
stran.

Ivana de Pjen je zagledala ofi-
cirja.

Rahla bledica ji je pokrila obraz.
Toda bila je vajena nesreče;
ohranila je vso svojo hladnokrvnost
in vprašala z glasom, ki ni trepetal
niti malo:

»Česa želite, gospod?«

Oficir je zardel. Nič kaj zadovo-
ljen ni bil s to nalogo. Bila je v bi-
stvu ravno tako poštena in junaška
kakor vsaka navadna razbojniška
zaseda. On ni imel tistega policijskega
talenta za aretacijo. In tu, pred to
ženo, ki se je vedla toli mirno in trd-
no, ob pogledu na njeno čisto lepo-
to, ki jo je delala žalost le še čist-
šo, je začutil, da igra ostudno vlogo.

Toda besna postava maršalova
se je dvignila pred njegovim duhom.
In trepetaje sam bolj od Ivane, je
odgovoril polglasno, kakor da bi ga
bilo sram:

»Madam... izvršiti mi je strogo
povelje... oprostite mi, da ne mo-
rem drugače kakor ubogati ga.«

Koliko zločinov se je že zgodilo
v zgodovini človeštva s strašno o-
pravičbo: Ubogati moram — jaz
samo orodje, ki izvršuje ukaz! Ka-
kor da je kje na svetu pokorščina,
vzvišena od pokorščine napram la-
stni vestil in kakor da je že vse re-

čeno, ako lahko pravi ubijalec: Za-
povedali so mi, — moram ubogati!
»Kakšno povelje, mislite?« je
vprašala Ivana in se ozrla s tesnobo
na vrata čumnate, v kateri je spala
njena hči.

»Aretirat vas prihajam, gospa.
Tožijo vas, da ste krive vere in da
se niste pokoravali zadnjim ediktom.«

Zdaj pa so se odprla Lujzina
vrata. Deklici je zadoščal prvi po-
gled.

»Gospod,« je izpregovorila črna
dama, »to je pomota.«

»Upam, da vam bo lahkota do-
kazati to, gospa. Dotlej pa izvolite z
mano iti, brez hrupa, to moram po-
siti še posebej.«

»Moja hči! Ločiti me hočejo od
moje hčere!« je vzkliznila Ivana, ki
je izgubila mahoma vso svojo odloč-
nost.

Lujza je bila zakričala. Zbegana
ne vedoča, kaj dela, je planila k oknu,
odprla ga naglo in zagledala viteza
de Pardajana. In njena prva beseda
— klic vzvišenega zaupanja in ljube-
zni — je bila prošnja na pomoč,
prošnja do tega človeka, s katerim ni
bila govorila še nikoli:

»Pridite! Pridite!...«

Oficir, videč, da gre stvar nav-
skriž, je stopil s svojimi vojniki v sta-
novanje.

»Gospa,« je vzkliznil, »prišežem
vam, da vas noče nihče ločiti od
gospodičine: saj je rečeno, da mora
tudi ona z vami. Prišežem vam, da
vaju vodim obe na isti kraj... Ubo-

težavno gmotno stanje učiteljstva. »Lehrerbund« izraža svojo željo, da se im preje skladiče dež. zbor in po- voljno reši to vprašanje, tim bolj ker je mnogo drž. in dež. posl. že ope- tovano dalo tozadevne obvezne ob- ljube. Merodajni faktorji se poziv- ljejo, da se gorajšnje želje učiteljstva uvažuje in čim prej ugodno reši, ker so tozadevni pogoji itak dani. — Da, ko bi ne visela nad vsem — slovensko klerikalna obstrukcija! Počakajte: od datí in do dobiti je vedno in povsod dolga pot...

Maribor. (Smrt.) Pred par dne- vi je umrla v 91. letu svoje starosti vdova paromlinarja Fran. Scher- baum. Pokopali so jo v četrtek ob 4. uri popoldne. Umrla je bila tako- reko »spiritus agens« rodbine. Iz neznanih sredstev je videla vzra- stati gromno bogastvo iz bajte palače. Tja do tik predno jo je vzel bela žena, je povsod sodelovala v vseh rodbinskih in gospodarskih vpraša- njih milijonskega podjetja. Njenim navetom so se skoro brez pomisleka vsi uklanjali. Bila je baje zelo mlo- srčna. Imela je Elizabetin red II. re- da, že od leta 1898. sem.

Gradec. (Izpuščen.) Hišnika Stein klauberja patološko-anatomič- nega zavoda so izpustili, ker baje ni nevarnosti, da bi jo odkuril. Preisko- vanja radi oskrnjevanja mrličev kojega je obdolžen, se proti njem na- daljujejo.

Maribor. (Tatvine na juž. želez- nici.) Kot smo že poročali, so kradli uslužbenci juž. železnice na progi Dunaj-Trst, med postajami Prager- sko-Spielfeld kavo, sladkor, riž in mesnine iz plombariranih vozov. Ško- da se ceni na par sto kron. Sedaj se vrše preiskave proti več uslužben- cem, ki so kradli, oziroma kupovali ukradeno blago. Prizadetih je več uslužbencev, med njimi tudi starejši služabnikov. Pri ženi nekega že- leznicearja so našli dva zabojčka sladkorja. Njene tozadevne izjave so se pokazale kot neresnične. O- sumljenih je še več drugih usluž- bencev.

Sevnica. (Ponarejen denar.) Po celotnem sodnem okraju sevniskem je raznesenega mnogo ponarejenega, kovastega denarja. Ponaredbes so baje prav dobre in ne manjka niti ob- robu v poštev prihajajočih besed in znakov. Ponarejevalci spravljajo de- nar ob nedeljah v promet, ko je po- krmah mnogo ljudi. Kov je spozna- ti na motnosti in brezvočnosti. Pri- rejen je denar iz britanije kovine ter je tudi nekoliko lažji kot običajno. V Rajhenburgu so celo na pošti spre- jeli ponarejen petkronski tolar.

Maribor. (Nar. soc. zveza.) Kot smo že nedavno temu poročali, se je pri nas ustanovila Narodno socialna zveza. Ta naša najmlajša organizaci- ja vidno in prav lepo napreduje. Agitacija marljivega članstva, zlasti pa odbora, obeta lep vpogled v naj- bližnjo bodočnost. Če pojde tako dalje kot doslej, postane Narodno socialna zveza najmočnejša organi- zacija Slovencev v Mariboru. — Vsako nedeljo se vrše v Nar. domu popoldne, društveni sestanki, name- njeni društvenim razgovorom in za- bavi. Vsako nedeljo dopoldne od 10. do 12. ure se vrše sprejemi v Narodno socialno zvezo in sicer v zvezi- nih prostorih v Narodnem domu (Kmeč- ka soba restavracije).

Goriško.

Knjige Socialne Matice so raz- poslane. Večina jih zna primerno ce- niti. Naletel sem pa med slovenskim občinstvom tudi na čudna, neopravi- čena mnenja. Gotovo ni namen Socialne Matice, da bi izdajala pred- vsem debele obširne knjige. Pri nas še vedno marsikdo presoja knjige po teži in ne po vsebini. Čisto napačno je presojaati prvo izdajanje Socialne Matice po vzorcu onih, ki jih je v zadnjem času izdala Slovenska Mat- ica, ali celo Družba sv. Mohorja. Da se družba, ki ima komaj 600 čla- nov, ne more primerjati s Slovensko Matico, ki ima nekaj tisoč, in že ce- lo ne družbi sv. Mohorja, ki jih ima 80.000, to mra videti vendar vsa- kdo, ki ima nekoliko praktičnega razuma. Čim več bo imela članov, tem lažje in tem večje knjige bo iz- dajala tudi Socialna Matica. Sedaj je napravila šele začetek. Koliko knjig pa je izdala Slovenska Matica v prvem letu svojega obstanka? Kakšne so bile knjige družbe sv. Mohorja prvo leto po ustanovitvi. Hrvatska matica v prvih letih sploh ni izdajala nobenih knjig, marveč sa- mo nabirala denar.

Pravi namen Socialne Matice pa ni samo izdajanje knjig, ampak ustvariti knjižno organizacijo slo- venske inteligence in vseh socialno mislečih mož na Slovenskem. Naloga njena je podpirati vse težnje, ki stre- mijo po poljudno znanstveni izob- razbi vseh slojev našega naroda. Mnogo članov je umevalo to organi- zacijo sploh samo v tem zmislu in se je samo čudilo, da namerava druž- ba že letos izdati knjige.

Prijatelj »Socialne Matice«.

Novo okrožnico je izdal goriški škof, s katero prepoveduje vsem du- hovníkom, da dopisujejo ali pa na- ročajajo glasili starosturjarjev »Gori- co« in »Primorski liste«. Pri obeh ima glavno besedo starosturjarski voditelj dr. Anton Gregorič. Seda- nja okrožnica pravi, da sta lista ob- sojena »radi preziranja cerkvene av- toritete«. Kaj razume pod tem na- slovom škof in kaj njemu podložni udani duhovniki, res ne vemo. Ne bi trebalo toliko začudenja, če bi se dr- žal škofovih mej mladosturjarski »No- vi čas«. In ob tej priložnosti je res potrebno vprašanje, katerega na- vaja okrožnica: »Kaj pomaga v ka- toličkem duhu pisati, evangelije raz- lagati, če se pa avtoriteta in juris- dikcija škofa sistematično omalova- žuje?« Res, čas je že, da je goriški nadškof pokazal figo tudi — sebi!

Slovensko gledališče v Gorici. V nedeljo, 25. t. m. ob 8. uri zvečer v Trgovskem domu priredi drama- tični odsek »Sokola« Okornovo dra- mo »Brati sv. Bernarda«. Igra je vseskozi zanimiva in je uspela svo- ječasno v Ljubljani zelo dobro. Na- bavljeni so novi kostumi in nove kulise. Ker se poleg tega igralci prid- no vadijo v svojih vlogah, se nam obeta v nedeljo zelo lepa uprizoritev. Cene so običajne. Vabimo Goričane, da z dobrim obiskom podpro marli- vi dramatični odsek »Sokola«.

Dnevni pregled.

Avstro-Ogrska in Italija v Alba- niji. Oni dan so se raznesle preko Dunaja vesti, ki so pripovedovale, da se za enkrat še ne bodo odpošiljale čete v Albanijo. Z ozirom na izkuš- nje zadnjega leta, ko se je za vsako ob meji izproženo puško pošiljalo ce- le armade za brambo, se je javnosti ta vest zdela čudna in nerazumljiva. Toda, če se preudari, kako so se v zadnjem času spremenile v Albaniji razmere v slabo Avstrije in v dobro Italije, tedaj bo razumljivo, da se Av- stro-Ogrska v tem spoznanju bolj dati Italiji kakšno možnost še bolj povečati v Albaniji svoj vpliv. Italija bi mogla ob priložnosti, če bi se po- šiljale v Albanijo čete, zasesti celo južno Albanijo in priti z Grki v Epiru v konflikt. Tako prvega, kakor dru- zega ne more Avstro-Ogrska privo- liti, ker z Grčijo želi živeti v prija- telstvu in jo hoče privoliti za proti- slovensko zvezo na Balkanu. — Pri vsej svoji balkanski politiki ima Av- stro-Ogrska velike načrte in male uspehe, ker v tej politiki govori ve- liko bolj želja po podiranju, kar so se- zidali Slovani, kakor namen zidati.

Skraina umazanost pruske proti- poljske politike. To kar počnejo Pru- si proti Poljakom na Poznanjskem, to presega že vse meje človeške do- stojnosti in vprašanje je, če se na Pruskem morda ni začel razvoj na- zaj k živalskim pradedom. Na Pru- skem je vsako nasilje, vsaka vnebo- vpljoča krivica, storjena Poljakom, slavljena kot narodno in zaslužno delo. Obstaja tam društvo, ki ima na- men, z državnimi denarji izgnati polj- ske kmete z njihovih zemljišč. In glej, zaveznike za to svoje živalsko delo so Prusi našli v Rusiji. Rusini, za- tržani od Poljakov v Galiciji, so v stalnih stikih s pruskimi protipolj- skimi društvi. In Prusi se Rusinov poslužujejo in delajo na to, da bi se rusinski delavci izseljevali na Po- znanjsko, da bi se tako napravili proti Poljakom jez. Protipoljsko delo je doseglo na Pruskem že takšno vi- šino, da Prusi sami, seveda le boljši med njimi, svare pred prevelikim so- sovraštvom, rekoč, da bi to utegnilo Poljake spraviti z Rusi, ki bi potem Poljake osvobodili. — Iz žalostne usode poznanjskih Poljakov bi se Poljaki v Galiciji lahko marsičesa naučili, ko vidijo, da njihovo sovra- šтво proti Rusinom škoduje njihovim bratom na Pruskem. Iz slovanske nesloge se redi sovrag.

»Vigilantibus iural« Naše imo- vitejšje kroge, narodnozavedne po- sestnike in pa ne v zadnji vrsti naše politike, opozarjamo na čisto majhen članček v »Tagespost« št. 11 od petka 23. t. m. pod naslovom: »Süd- österreich — ein deutschwirtschaft- liches Zukunftsgebiet!«, t. j. brošurica, koja je izdala nemško osvovjevalno bojno društvo »Südmark« že v drugi izdaji! Pisec članka pravi: »Nemški podjetniki in enake družbe, ki hočejo ustanoviti podružnice, se morajo o- pozoriti na ugodne življenske raz- mere v južnih planinskih in kraških deželah! Cel nemški narod naj bi se- dal bolje, kot kdaj, spoznal velik pomen v narodnem in gospodarskem oziru južno stran Avstrije — do Ad- rije!« — Sapienti sat.

»Spoštovano vojaško poveljstvo!« s temi besedami je začel v ogrskem državem zboru svoj govor opozi- cionalni poslanec Urmanczy, ki je hotel s tem reči, da vživajo poslanci v ogrskem državem zboru približno

toliko prostosti, kot vojaki v vojaš- nicah. Predsednik je takoj pokazal, da ima govornik prav, ker mu je od- vzel besedo in ga izročil imunitetne- mu odseku, ki ga gotovo izključi od več sej in obsodi v občutno denarno globo, ker po poslovniku ogrskega državnega zbora je tudi to mogoče. Omenjamo to zaradi tega, ker smo se spomnili na kranjski deželni zbor, v katerem ne vladajo nič boljše raz- mere kot v ogrskem državem zboru, samo z globami ne more deželni glavar dr. Šusteršič kaznovati opozi- cionalnih poslancev, ampak kleri- kalna večina našega deželnega zbora bi bila zmožna tudi v tem oziru po- snemati večino ogrskega državnega zbora in izpremeniti v tem smislu poslovnik.

Nove slovenske šole v Istri se otvorijo: v Sobonjah (občina Pod- grad), v Sv. Petru (obč. Piran), v Podpeči (obč. Deciani) in v Sočergi (obč. Buzet). Otvoril se tudi deset hrvatskih in dve italijanski šoli. Tako je sklenil istrski deželni odbor, ki je obenem določil tudi to, da prenehajo nekatere šole s hrvatskimi in italij- janskimi paralelkami in da se osnu- jejo v dotičnih krajih ločeno Hrvat- ske in italijanske šole.

Germanizacija v Pulju. Kakor v Ljubljani, tako tudi v Pulju državna policija skrbi za germanizacijo. Po- veljnik policije je trd Nemec in za- radi njega — ker druge potrebe ni — bi morali znati vsi policijski straž- niki nemški. Ker so pa stražniki po- večini Hrvati in Slovenci, ki znajo deželne jezike, nemščina jim je pa neznana, jih silijo njihov poveljnik za- hajati v Berlitzovo šolo, kjer morajo za pouk v nemščini seveda sami pla- čati. Torej zaradi enega človeka, ki ne zna deželnih jezikov, se morajo vsi policijski stražniki učiti nemško in odrgovati od svojih itak skromnih plač denar za ta pouk! Vse to samo zato, da more en Nemec, četudi nima kvalifikacij zato (ker pač ne pozna deželnih jezikov) odjesti kruh ka- kemu domačinu, ki bi bil zmožnejši za službo poveljnika policijske straže. O »pravici« Avstrija!

Slovenski trgovci, zahtevajte od- tvrdo, da z vami dopisujejo sloven- sko! Ta zahteva se je že večkrat poudarjala in se mora popolnoma u- veljaviti. Saj tudi naši kupci, če ho- čejo kaj prodati, dopisujejo s svojimi odjemalci v njih jeziku. Seveda je treba to zahtevati prav razumeti, in se ni treba zadovoljiti, ako vam kdo pi- še v taki-le slovenščini, v kakršni piše neka čifutka dunajska tvrdka Woliner in Weisz svojim odjemal- cem. Ta tvrdka ima najbrže kakega politilijana, ki piše tako-le sloven- sko: »U odgovor na Vas cienj. list od 12. o. m. javimo Vam, da sade jos odposliemo slemenje per one nase stare depositori i onda odmah expe- dira ceno slemenje per nova muste- rija. Izvolite to vzeti na znanje i bi- lejzime spostovanjem«... Mi smo to vzeli na znanje in ključemo vsem: zavračajte take spake — proč s čif- uti!

Župan Svete v Tomišlju je hud mož, pa še hujski klerikalni župan. Ka- dar stavi ta klerikalni župan v občini- ski seji kak predlog, mu morajo od- borniki brez pogojno priključiti, dru- gače jih pa terorizira. Če se temu človeku postavi kdo po robu, ali če trdi, da so njegovi obč. odborniki ki- mavci, se pa repenč kot kak petelin na gnoju. Ko je oni dan nek samo- stojno misleč občan nazval može, ki Svetetu na njegove predloge brezpo- gojno priključavajo, po pravici »ki- mavce«, je Svete tega moža tožil in mu dal obsojen na osem dni. V Tomiš- lju sta fajmošter Knific in župan Svete dva samooblastna in domiš- ljava človeka, ali tomišelski občani imajo takega župana in občinski od- borniki, kakršnega so si izvolili, zato naj bor, kakršnega so si izvolili, zato naj pri prihodnjih občinskih volitvah ž njimi pometejo, pa bo zanje boljše in za občino. S tem bodo pa rešili tudi svojo čast, fajmoštru Knificu pa spraznili nekoliko tisto farško moš- njo, v katero hoče vse pobasati!

† Josip Gregorič. V Št. Vidu pri Lukovici je umrl 17. januarja t. l. ondodni župni upravitelj, ekspozit go- spod Jožef Gregorič po dolgotrajni bolezn. Ž njim je zgubila župnita mir- nega, človekoljubnega in značajnega dušnega pastirja, ondodno prebival- stvo ljubeznivega družabnika, Slo- venci pa res narodnega duhovnika, ki je živel le svojemu poklicu in narodu. Bil je eden tistih redkih duhovnov, ki se ne dajo vpregati v politični vz- svojih predpostavljaj, zato je užl- val povsod nedeljeno spoštovanje. Kaj je s svojim življenjem pridobil cerkvi in veri, ve povedati ondodno ljudstvo in pokazati tudi ondodna cer- kev! Pokoj njegovi duši in časten spomin umrlemu Jožefu Gregoriču. S-n.

Ženska, ki je hotela biti mož. V noči na preteklo nedeljo je napravil velik hrup, prepir in dirindaj v Ja-

bloncu neki mož, ki je napravil ves pijan tudi več nespodobnosti. Sled- njic je napravila potrebne korake po- licija in je odpeljala pijanca v zapor, kjer se je dognalo, da je pijanec prav- zaprav ženska iz bližnje vasi. Ko se je ženska na prični dovolj naspala, je izpovedala, da je vzela nase mo- ško obleko le zato, da bi bila enkrat vesela. Sedaj ne bo več vesela.

Nesreča pri sankanju. V nedeljo, dne 18. t. m., se je šla neka družba iz Moravske Ostrave sankat. Ko so leteli po klanecu nizdol, so se sani ne- nadoma prevrtnile. Trgovski pomoč- nik Werner in dve gospodični sta za- dobili pri tem težke telesne poškod- be. Werner si je zlomil več reber, prva gospodična si je zlomila nogo, druga roko.

Samomor. V Nemškem Lutinu v bohumijskem okraju v Slezijsi so skoro cel mesec pogrešali 50letno vdovo Barbaro Mžikovo. Vse iskanje in polizvedovanje je bilo zaman. Te dni pa so našli Mžikovo v zamrzlem vodnjaku pri nekem tamošnjem kme- tu mrtvo. Dognalo se je, da je Mžikova izvršila samomor in sicer s po- manjkanja in bede.

Vlak povozil dekleta. Na želez- niški progi med Orlovo in Rychval- doni je dne 18. t. m. povozil vlak ne- ko 17letno neznano deklico. V tem slučaju gre najbrže za samomor z bede. Deklica je bila slabo oblečena in vse na nji je kazalo, da se ji je slabo godilo v življenju.

Zaradi odpovedi stanovanja za- žgala gospodarju hišo. V Teichstadtu pri Varnsdorfu je izbruhnil preteklo nedeljo ogenj, ki je vpepelil hišo po- sestnika Grohmana. Dognalo se je, da sta Grohmanova najemnika, neki B. Hergesel s svojo ženo, ko sta do- bila sodno odpoved zaradi stanova- nja, v jezi kričala, da se bo moral go- spodar hiše še prej izseliti nego ona- dva. Takoj, ko je ogenj izbruhnil, je padel sum požiga na zakonska Her- gesel in res se je dognalo, da je bil sum opravičen in da sta zakonska zažgala svojemu gospodarju hišo za- to, ker sta se hotela maščevati nad njim. Oba zakonska sta bila areti- rana.

Rakev v vodnjaku. V Campo lungu pri Saluzzu v Italiji so poteg- nili iz nekega tamošnjega vodnjaka krsto, v kateri so našli človeško tru- plo kakih 45 let starega moža. Na trupu se je nahajalo več ran, ki so jih najbrže povzročili udarci z ostro sekuro. Dosele se še ni dognalo, kdo je umorjen mož.

Ljubljana.

— Bodeča Neza — je izšla. Da- nes si jo vsak lahko ogleda. More- biti se bo komu zdelo premajhna. Tudi mi bi si želeli večjo. Toda **Toda zaradi tehničnih ovir je bilo nemo- goče izdati prvotno** nameravano šte- vilo strani. Upamo, da bodo naši čit- atelji to blagohotno upoštevali — druga številka izide na 6, oziroma na 8 straneh.

— C. kr. nadzornik Maier na delu — pa ne za povzdigo šolstva — ampak za svojo familio! Na c. kr. šolski svet je dospela prošnja Maier- jeve hčere za definitivno nastavlje- nje na ljublj. pomožni šoli (v Prul- lah), kljub temu, da služba niti raz- pisana ni! — Ne čudimo se predrzno- sti Maierjevi, ki se ne zmeni za no- ben zakon, da ima le njegova fami- lija dobiček, saj je znano, da je celo prodal za drag denar učne slike, ki so bile duševna last ubogih ljublj- anskih učiteljev, ne da bi položil račun, kako je ta denar razdelil med pri- zide, kljub temu, da je bil javno po- zvan od njih!!! Čudimo se pa na- prednim faktorjem, da trpe tako ba- gateliziranje od strani nemško- klerikalnega Maierja! Za otroke, ka- kršni so na pomožni šoli, je treba do- bre moči. Če ljubljansko učiteljstvo prenaša vse Maierjeve nekorektnosti — starši pa ne bomo tega trpeli! Ape- liramo zato najodločnejše na c. kr. mestni šolski svet, na občinski svet, napredne poslance in gosp. župana, da prepreči to najnovejšo lumparijo. — Mislimo, da za svoje otroke lahko zahtevamo prave vzgojitelje, oziroma vzgojiteljice, ker to je pravica nas davkoplačevalcev!!

— »Žegnan halo« se je vršil v »Unionu« pod šifro »Meščanski ples«. Škof Bonaventura je prepove- dal in prekel ta ples, ker je isti po- hudšljiv in »vzbuja mesenost«. — Se- veda pa ta prepoved škofa velja sa- mo za preprosto ljudstvo, katoliški gospodje pa smejo plesati, čeprav so tudi (mogoče še bolj) »podvrženi

mesenosti«. Ker je ta »žegnani me- ščanski ples« samo za žegnane go- spode, smo prepričani, da se istega ne bodo narodnjaki udeležili, za ku- lisanje je namreč odbor »Ljubljane« in »Kršč. socialne zveze«. Klerikalni gospodje in gospodične naj se kar sami vrtijo in zabavajo po svoje...

— Slovenska trgovina v nemške roke. V Vašem cenj. listu ste poro- čali o dveh trgovcih, ki poskušajo v kalnem ribariti. K temu bi si usojal naslednje pripomniti. V Prešernovi ulici je bila dobro vpeljana slovenska trgovina, katero je dosedanjí posest- nik prodal človeku, ki je bil do naj- novejšega časa najzagrizenjši nem- škutari! Ali ni bilo nobenega sloven- skega kupca?! Ali ne morejo sloven- ski trgovci med seboj dobiti nobe- nega, ki bi v takem slučaju prevzel prodano podjetje. Ako si človek med Slovenci pridobi denar, naj bo tudi toliko pošten, da gleda nato, da je po možnosti nezgovor naslednik Slovenec, kar bi bilo v tem slučaju lahko mo- goče.

— Nemški časopisi in Slovenci. V slovenskih kavarnah, brivnicah in gostilnah se dobi vse polno nemških časopisov, ki nimajo drugega dela, kakor da Slovence in sploh Slované na najnesramnejši način sramotit! — N. pr., zakaj je treba po nekaterih slov. kavarnah po dva ali celo tri iz- vode graškega »Suffenblata«? »Ta- gespost«, ali ne zadostuje od teh »šmokov« samo po en izvod, ako že mora biti v kavarni. Dalje najdemo v slov. lokalih razne banalne dunaj- ske šaljive liste kot »Wiener Carica- turen«, »Sect«, »Kleiner Wiener Witzblatt«, »Bombe«, »Pschütt« itd., ali ni škoda denarja za take dunajske »Plattenbrüder«-žurnale? Vsebinski teh listov je tako prismojeno vodena, da jo more prebaviti samo »das ver- trottelte Wien« in pomilovanja vred- na je ona slovenska »inteligencia«, ki se naslaja na duhovitosti. Sloven- skim kavarnarjem in restavratierjem svetujemo, da te ničvredne časopise zmečejo iz svojih lokalov in si naro- čijo druge boljše liste, ki stanejo isti denar — a so po vsebini veliko bolj- ši in zabavnejši!

— Zimski šport. Letos je za šport jako hvaležno vreme. »Ljublj. šport- no društvo« priredi sankasko tekmo, katere se bo udeleževali precejšnje šte- vilo tekmovalcev. Pri tej priliki o- menimo, če ne bi bilo mogoče prire- diti tudi tekmo v drsanju. Dosti manj- ša mesta kot Ljubljana prirerajo sko- raj vsako leto take tekine, zakaj ne bi bile pri nas mogoče. — Iz kroga drsalecev.

— V kratkem začne izhajati v Ljubljani revija »Glas Juga«. Revija bo priobčevala slovenske, hrvatske in srbske članke in bo potom tega pospeševala kulturno in gospodarsko zblizanje vseh Jugoslovanov. — Baje je na policiji vsled tega velik strah, slovenski klerikalci in razni uredniki in nemškutarski dopisniki »Graškega Suffenblata« že kujejo primerne članke. Posebno pridni bo- do klerikalni dopisniki in mazači, ki sedaj vsled tiskarskega štrajka po- stopajo po ljublj. ulicah in delajo zga- go povsod, kjer bi se moralo kaj po- štenega narediti.

— Z Viča. Priporočljivo bi bilo nekemu klerikalnemu šuštarju, da bi on viški farovž in č. . . . a bolje v miru pustil in naj bi ne vedil svoje sline vedno pri gg. v župnišču. Saj ravno omenjena družba mu gotovo ne bode s svojimi opankami toliko zaslužiti dala, da bode on lahko z ve- seljem svojo čast pri slabih podplatih zastopal, kakor jo sedaj. Mogoče je pa tudi, da mu bodo viški backi no- silni vedno skarpe popravljati; seveda jih bo z večjim veseljem sprejel, nego če pa mu jih kdo od nas prinese. Če pa bo on sploh tako delal, kakor se- daj, da on nove škornje samo za 8 dni naredi, potem sploh ni vreden, da bi on svoj napor nadalje iskal, kate- raga so mu odnesli in kavo z njim sku- hali. Omenjeni škornji se sedaj pod- streho sušijo in čakajo na kakšno dru- go uporabo. Jaz pa svetujem seda- njemu lastniku teh škorenj, da naj jih vsako nedeljo na kakemu javnemu prostoru razstavi, da bodo pametni ljudje lahko njih ceno sodili. Za sedaj naj ostane to, drugič nekoliko dalje. Naprednjak.

— Šiška je danes tako ozko zdru- žena z Ljubljano, da veljajo tudi za njo nekateri predpisi, ki se tikalo me- sta. Zato je treba tudi v Šiški gledati na to, da ne bodo ljudje padali po cestah. V Planinski ulici na eni stra- ni ni bil pospravljen sneg in zdaj drst tam, da je res nevarno. Naj se take stvari uredi!

— Čudne razmere pri c. kr. dr- žavnih policij. Huda zima je zadel a tudi c. kr. pol. stražo v Ljubljani. Ako se posameznik spreha v tihih ulicah ob luninem svitu po dve uri, se ne vidi ne od daleč, še manj pa od blizu pol. stražnika. Ako bi bili v tem mir- nem mestu res taki lovci, kakor se

žuga z drž. policijo, bi se res lahko dogajali največji zločini, zažig itd. Stražniki seveda ne morejo biti odgovorni zato, ker jih sploh v njih ne kazanih rajonih ni, kajti trumoma se lajvaljo bolni stražniki v tem mrazu. Poleg tega se jim vsak dan grozi brez vzrokov z odpustom. V Šubicevi ulici je pa kar šest nadstražnikov brez vsakega posla v stražnici. Teh pa niti ne pokažejo na ulico, v mestu pa so prazne ulice cele noči. Onih šest pa sedi čeli dan pri kartah pri zakurjeni peči, ko pa pride ponoči par stražnikov, vsi premrazenih k njim, godrnjajo oni, naj se jih ne budi. Ne vemo, ali smatra te nadstražnike Gersinich nezmožne za službo, ali so to le protekcijski otroci. Najbrže vrhovni poveljnik pol. ravn. grof Kühnig ne ve o teh otrocih, ker je baje g. Gersinich obljubil, da če se bo kritiziralo te igralce, se bo ta rezerva razpustila, ker je res le peto kolo pri policijskem vozu. Kritizira se pa vsak dan, a g. Gersinich noče razumeti nobenega jezika. Ker je povsod vse po tržaško vpeljano, kakor po notranjih, tako tudi po zunanjih postajah, naj bi bilo to še v slavni Šubicevi ulici. Če že mora to biti, naj bi bili vsak dan drugi stražniki določeni, ne pa da se oni nadstražniki in z njimi vred protekcijski nadzorniki norčujejo iz drugih stražnikov pri 15 stopinjah mraza. To je najbrže vzrok, da imamo v Ljubljani ob luninem svitu le prazne ulice. Ti, magistral, pa plačaj za igralce v Šubicevi ulici vsak četrt leta po 20.000 K. To naj zastopuje slavemu poveljstvu, drugi pot se pojavimo pri tržaški rekrekciji.

— **Proti Sokolu I.** v Ljubljani delajo nasprotniki velike sovražne načrte. Zbirajo orle, bogomile, marinariče, oborožujejo svojo armado z srditimi sovražstvom proti Sokolu, še nekaj mesecev, armada bo pripravljena za odprt boj. Sentpeterski fajmošter je z ljudsko podporo zgradil za to vojsko na svojem vrtu veliko dvorano — tu se bodo spopadli bojni načrti, v arsenalu dobi križarska vojska potreben pogum, laži in obrekovanja bodo sula na Sokole. Ta boj so pričeli misijonarji v pretekli pomladi v sentpeterski cerkvi, danes so že posvetniki v službi sovražne bojeve parole. Letajo k gospodarijem, obrtnikom, trgovcem itd., molečdajajo za mladino, da naj jim je starši izroče v vzgojo. Kdor je pa od njih gospodarsko odvisen, ta jim mora hčere in sinove brezpogojno odstopiti, če ne, gorje mu. Za teh okoliščin se je razvil Sokol I. v močno društvo, ki goji z velikimi uspehi vsestransko svojo nalogo. Dosti imi v sebi mladih poštenjvalnih delavcev, dosti moralne sile. Treba pa je, da pri tem boju za napredek v splošnem oziru, za osebnostno svobodo, ljubljanski starši, rodbine in posamezniki stoji družbenim delavcem ob hoku, da pomagajo vodstvu društva vsikdar. Pristopajte k društvu kot člani (ice), če ne drugrega žrtvujte dnevno 1 vinar za zgradbo prepotrebne telovadnice! Proti sovražnim nakanam mnogo storite, če pomagate pomnožiti društveno knjižnico. Mnogo čitateljev, pa premo la knjig. Knjige sprejema br. Gorup (tvrda Mejač v Prešernovi ulici), na tozadevno obvestilo rad pride iskat knjižničar tudi domov. Napredna društva, spominjajte se bojnega položaja, spomnite se potrebe Sokola I.

— **Moščani!** Pokažite s polnoštevilo udeležbo na občnem zboru »Sokola«, ki se vrši danes ob 3. uri popoldne v gostilni pri »Joškotu« na Selu, da se ne bojte groženj in psovok onih, ki se imenujejo nasledniki onega, ki je učil: Ljubi svojega bližnjega! — **Naroden Moščani!**

— **Veliki pustni korzo.** Splošno priljubljena Slavčeva maskarada vrši se kakor običajno vsako leto na pustno nedeljo, to je 22. februarja pod zgoraj navedenim naslovom in je tako stalni, kakor tudi pomožni odbor že pridno na delu, da bo mogel cenj. obiskovalcem nuditi kar največ prijetne zabave in presenečenja.

— **Mestno drsališče.** Na mestnem drsališču pod Tivolijem svira danes ob 3. do 5. ure popoldne godba »Ljubljanskega društvenega orkestra«.

— **Ne poročite se pod nobenim pogojem preje, predno si ne naročite vzorcev posteljne perja in gotovih postelj od tvrdke S. Benischi, razpošiljalnica posteljne perja, Dešenice.** V posteljah od S. Benischa se spi dobro in se ne boste nikdar kešali, da ste kupili pri Benischi. Zadovoljnost zanj. Cenike in vzorce dobe vse gospodinjice in tiste, ki bodo postale zastoni in franko od tvrdke S. Benischi, Dešenice št. 790.

— **Tržnice in klanice** narejajo sedaj skoro v vseh večjih mestih, zakaj povsod si prizadevajo, napraviti proizvajanje in razpečevanje živil in nasladil v prid prebivalstvu

tako higijensko in snažno, kakor je sploh mogoče. Tudi industrija živil stremi za tem. Tako na primer se znana Kathreinerjeva Kneippova sladna kava izdeluje na naravnost vzoren način. V obsežnih Kathreinerjevih tvornicah za sladno kavo, kjer podnevi in ponoči ropočejo in delajo stroji iz svetlega jekla, se ves čas, ko se kava napravlja, niti ena roka najmanj ne dotakne blaga. Dovoljeno natančna osnažitev sirovin, pripravljanje, da postane »pristna Kathreinerjeva« in, kar se zdi skoro neverjetno, tudi vsa zavojnina, namreč zamažanje in zapečatenje znanih »zavojev« s sliko župnika Kneippa se vrši z jako umetno sestavljenimi stroji. Kathreinerjevi zavoji so poleg tega absolutno trdno zavoji, tako da tudi kesneje v prometu ne propuščajo nobenega prahu in druge nesnage. Torej tudi tu načelo dovršene higijene, ki vodi občine pri napravi tržnic in klanice.

— **Druga mati,** drama v šestih dejanjih dosegla je pri včerajšnjih prvih predstavah najlepši uspeh. Igra je fino in mojstersko uprizorjena in napravi na gledalca močen utis. Dejanje je nežno. Glavno vlogo igra ljubka Mici Parla z veliko naravnostjo in spretnostjo. Slika je v obče prvovrstna in se lahko primerja znani učinkovitosti »Otrok iz Pariza«.

Trst.

— **Sodrug Kopač** je izdal predpustno številko svojega »Železničarja«. Kdor izmed železničarjev bi se zanimal za predpustne pajkade sodruga Kopača in njegovih adjutantov, ta naj prečita članek: »Zveža poka...«. Pokojni »Žane iz Iblane« je bil velik humorist, ampak pred Jožetom bi se moral brezdomno skriti. Jože ima med sodrugi vse polno zavistnikov, ki kar nič ne govorijo upoštevati njegovih talentov; saj mu v svojem sovražstvu celo očitajo, da jim je spravil socialno-demokratsko železničarsko organizacijo takorekoč na psa. Ampak le tu se speglajte, vi grešne duše in pri vsej svoji grdi zavisti svojemu Jožetu ne boste mogli odrekat talenta! Da, da, Jože ima velik talent za humor, samo to je vrag, da ta humor prav močno diši po galgenhumorju.

Tisočake so mu ponujali, tako pripoveduje v zadnjem »Železničarju« Jože Kopač svojim vernim ovčicam. Tisočake so ponujali, da bi zapustil socialno-demokratsko organizacijo ter zapisal svojo dušo menda narodnjakom. Ljudje, ki Jožeta prav dobro poznajo, so se grabili za trebuh, ko so čitali to Kopačovo oznanilo. Tu v Trstu je namreč znano, da se je Jože nekoč izrazil, da tudi po njegovem mnenju ni vse v redu v socialno-demokratski organizaciji, da ima pa pri organizaciji svoj krah in mora vsled tega za organizacijo pač skrbeti, kakor more. Nato mu je nek njegov znanec, ki je radi nemškutarije v socialno-demokratski organizaciji iz le-te ravno bil izstopil, dejal, da bi si, če se je res kar radi kruha peha za stvar, ki je sicer v srcu sam ne odobrava, pač tudi drugje lahko ustanovil dostojno ekzisenco. In ta povsem prijateljski razgovor je Kopač takoj zavil po svoje. Lepega dne se je v »Železničarju« postavil, da so mu narodnjaki ponujali tisočake, če pristopi k njim. Njegovo stališče v socialno-demokratski organizaciji je bilo namreč ravno takrat skrajno omajano, saj so slovenski železničarji takrat ravno radi njega in njegovega samovoljnega postopanja kar trumoma izstopali iz socialno-demokratske organizacije. Kopač se prav dobro zaveda, da ga živ krst med železničarji ne mara in da bi ga bili tudi socialno-demokratski slovenski železničarji že davno pogrnili, če ga ne bi držala njegova prijateljska zlahta pri centrali, ki je ženeštetokrat pokazala da se poživiza na voljo slovenskih sodrugov. V tem je Kopač na las podoben znanemu Cobalu, tej »najsimpatičnejši« osebi v jugoslovanski socialni demokraciji. Izključno njegova krivda je, da je socialna demokracija zidarska organizacija na Slovenskem takorekoč pripadla, saj se mu slovenski rudar, ki drži kaj nase, najraje v velikem kolobarju ogne. Tudi ta človek bi moral že davno izginiti s slovenskega političnega površja, ko bi nemška socialna demokracija centrala imela le količkaj spoštovanja do volje zavednega delavstva, ki sicer obsojati kaj radi o njej govore. Sodrug Kopač se je hotel s smešno baljo o ponujanih tisočakah napram svojim sodrugom zopet nekako rehabilitirati, češ: »Poglejte, ljudje božji, vi me zaničujete, narodnjaki pa mi ponujajo kar tisočake, če grem k njim! Vi še ne veste, kakšen nenrecenljiv zaklad imate v svojem Jožetu. Tisočake mi ponujajo, jaz pa zaničujem vse zaklade tega sveta, ker moje srce blje samo za — vas!«

Mož si je domišljeval, da bo s svojo junaško pozo imponiral, pa se je le osmešil. Ne samo nasprotniki, tudi njegovi lastni sodrugi so se mu pomilovalno smejali, češ: Jože, saj se poznamo!... Trik je bil vendar pregrosten, da bi mogel preslepiti tudi najbolj zatelebanu ovčico. Saj so sodrugi, ki bi se Jožeta raje danes nego jutri iznebili, dobro vedeli, da bi bil njihov Jože tudi za nasprotnike prav slaba reklama. Mož si je s to baljo nakopal torej vsestransko blamažo. In ves razočaran je sklenil, da je nikoli ne pogreje več. In vendar je s tem trikom še enkrat poskusil svojo srečo. Kaj, ali stoji res že tako slabo z Vami gospe Jože? Ne smesite se vendar preveč! Dajte, pogruntajte raje zopet kaj novega, kar bo morda bolj vlečko! Kajti vedite, da nobena stvar na informirano javnost ne napravlja tako smešnega vtisa, kakor če se Kopač, Ant. Kristani in Cobal bahajo s svojim — idealizmom. Kaj se vendar poznamo, gospoda.

— **Hrvaško šolsko društvo v Trstu** otvori v kratkem otroški vrtec. Stari naj prigrabijo svojo deco (od 3 do 6 let) v društvenih prostorih, v ulici Lavatovo št. 1. (bliizu Narodnega doma). Društvo bo gledalo kolikor mogoče na to, da se hrvaška deca ne potuji. K temu bo prvi korak gori navedeni otroški vrt. Hrvaško šolsko društvo je še mlado — ustanovljeno je bilo šele pred kratkim — a takoj je pričelo z intenzivnim delovanjem, da bi ohranilo hrvaško mladino zvesto svojemu narodu. Če pomislimo, da je deca najbolj izpostavljena nevarnosti potulčevanja, potem moramo pritrditi, da bo pomenila ustanovitev hrvaškega otroškega vrta v Trstu velik korak naprej v razvoju tržaških Hrvatov. Ker pa je napredek v tej smeri odvisen od denarnih sredstev, je potrebno, da store zavodni Hrvati svojo dolžnost nasproti »Hrvaškemu šolskemu društvu v Trstu«.

— **Eminentno narodno delo.** Pišejo nam: Da se slovenske služkinje, ki prihajajo v Trst v naravnost obilnem številu, ne potulčijo in moralno izpridijo, za to skrbi »Zavod sv. Nikolaja v Trstu«, o katerem se je v Vašem cenj. listu že večkrat pisalo. Žalostno je to, da se veliko število Slovencev in slovenskih družtev ne zaveda velikega pomena, ki ga ima ta zavod za slovenski narod. Če bi tega koristnega zavoda ne bilo, bi bilo ogromno število slovenskih služkinj — torej bodočih mater — izgubljenih. To bi pomenilo za naš narod, ki je itak tako majhen in preganjan, zelo občutljivo škodo. Društva, ki si prizadevajo temu od pomoči, izvršujejo plemenito narodno delo in so vredna vsestranske podpore. Zavod sv. Nikolaja pa ima zlasti veliko izdatkov s tem, da podpira brezposelne služkinje, jim daje na razpolago stanovanja in jih hrani in jim preskrbuje službe. Kaj naj bi sicer počela služkinja, ki pride v Trst iskat službo? Kako bi živeła, če bi takoj ne dobila službe? Kdor se nahaja v takem položaju, je pač zmožen vsega. In prav nič ne pretiravamo, če naglasimo, da stoji tisti, ki je prišel v tak položaj, na poti v propalost. Nepotrebno bi bilo vsako nadaljne dokazovanje. Kdor nosi v prsih narodno čuteče srce, ta bo skušal po svojih močeh »Zavod sv. Nikolaja« podpirati. S tem bo izvrševal eminentno narodno delo.

— **Društven shod N. D. O.** bo danes v nedeljo ob 10. dopoldne v društveni dvorani, ul. sv. Franciška št. 2. Kakor smo že javili, je ta shod važen ker se vrši pred občnim zborom. Dostop dovoljen samo članom.

— **Slovensko delavstvo v Trstu** čaka še huda borba. Na vseh straneh se opaža njemu nasprotno in sovražno gibanje. Nameni Italijanov so tako vsakemu znani, kakor tudi čudno stališče, ki ga zavzema tržaška socialna demokracija, kadar gre za pravice — posebno narodne — slovenskih delavcev. Če bi jugoslovanska socialna demokracija bratski italijanski stranki ne bila podložna, bi bilo seveda nekoliko bolje. A kakor stvari stoje, tem razmeram še ne bo tako kmalu konec. Slovensko delavstvo se nahaja v takih razmerah, da mu nič drugega ne preostaja nego to, da krepí svoje na narodno socialni podlagi ustanovljene strokovne organizacije. Vsaka druga organizacija je danes za slovensko delavstvo skrajno škodljiva. Razume se, da bi bilo potrebno pri narodnosocialnih organizacijah še marsikatero izpopolnjevanje. O tem se je govorilo tudi na letošnjem ljubljanskem kongresu. Predvsem bi bila koristna tesnejša centralizacija in zveza z bratskimi češkimi narodnosocialnimi organizacijami. Na to se sicer deluje, samo da bi bilo to delo kmalu dovršeno. Po tem namreč hrepeni vse zavedno slovensko delavstvo, zlasti tržaško, ker Trst je nekakšen centum jugoslovanskega delavstva. Resnica je nam-

reč, da bo zadovoljiv napredek slovenskega delavstva mogoč šele tedaj, ko bo imelo utrjene in močne organizacije, za katerimi bodo stali ne samo slovenski, ampak tudi drugi slovenski delavci — posebno Čehi, ki imajo dandanes najrazvitejšo organizacijo. Vsekakor pa bodo morale iti narodno socialne organizacije tudi na Slovenskem svojo samostojno pot naprej in se ne bodo smele zadržati v svojih stremiljenih od nikogar. Dokazano je namreč, da slovenski buržoaziji to gibanje ni nič kaj povolji in da skuša z raznimi sredstvi temu gibanju metati polena pod noge. S tem ustreza svojim naravnim čutilom. Interesi delavcev se pač povsem križajo z interesi gospodov. In temu križanju interesov se ni mogoče izogniti. Da bi pa tvorile narodno socialne organizacije samo nekaj »Kanononenfutter« za protijudsko buržoazijo, to pa ne sme biti. Kdor je resničen prijatelj slovenskega delavca, ta se bo s to mislijo gotovo spoprijaznil in se bo gibanju v tem smislu z veseljem pridružil; kdor pa tega ne bo storil, tega pa bo slov. delavstvo prisiljeno smatrati za svojega sovražnika. Vse ovire morajo biti odpravljene, da se bo velika večina našega proletarskega naroda lahko dvignila do boljše bodočnosti. O teh vprašanjih bo treba resno premišljati.

— **Slovensko gledališče v Trstu.** V nedeljo dne 25. januarja se ponavlja zgodovinska igra »Domovina« kot kronskapredstava. Upajmo, da kurent ne bo imel preveč vpliva in zadrževal naše slovenske ljudstvo, da bi ne stopilo v hram slov. Talije in obiskalo krasne, dobro naštudirane igre, ki je jedna najznamenitejših, najlepših, kar jih je prestavljenih iz francščine v slovenščino. Zvečer je burka v treh dejanjih »Automobilisti«, ki je zelo zabavna in tudi prav dobro naštudirana. Ta igra naj bi že kot zelo moderna, v času ko je vse na zrakoplovih in avtomobilih, privabila dosti občinstva, da si te moderne naprave in njihove posebnosti ogleda tudi na slovenskem odru.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

— **KAJ BODO VELESILE!**
Carigrad, 24. januarja. Pri obravnavanju razmerja med Turčijo in Grčijo povdarjajo oficijelni listi, da odločitev evropskih velesil glede Egejskih otokov nima za Turčijo nobenega pomena. Vprašanje Egejskih otokov se bo med Turčijo in Grčijo samima odločilo in rešilo. (Precej diplomatično povedano!)

— **MOGOČE BREZ KRVI?**
Carigrad, 24. januarja. Listi pišejo, da je mogoče, da se celo vprašanje reši tako, da se zadosti zahtevam Turčije in ugodi samoljubju Grkov.

— **DIREKTHNIH POGAJANJ NL.**
Carigrad, 24. januarja. Vsa poročila, ki so govorila o direktnih pogajanjih med Turčijo in Grčijo, se zaničavajo.

— **ODNEHUJEJO.**
Sofija, 24. januarja. Vsled korakov sofijske vlade je grška vlada od-

prija dosedaj zaprti cerkev sv. Cirila in Metoda v Solunu, nadalje bolgarsko šolo in dovolila glede bolgarske konzulata vzpostavljeno v prejšnji stan.

— **RUMUNSKI PARLAMENT.**
Bukarešt, 24. januarja. Zbornica je razpuščena ni nove volitve se vrše 28. februarja; 6. marca se snide novi parlament.

— **FRANCOSKA.**
Pariz, 24. januarja. Ministrski svet je sklenil predložiti novo brambno predlogo, v kateri se zahteva 754 milijonov frankov za vojaštvo, 135 milijonov frankov za marino.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložil znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni ulč popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

— **Delavnica za popravila mufov in žagarjev čepic.** Ljubljana, Stari trg št. 32. 1487-2

— **Mesarji, pozor!** Kupi se vsaka množina zdravih svežih, dobro očiščenih in izkuhanih volovskih gobcev. Ponudbe na »Prvo anončno pisarno«. 1486-4

— **Tovarna sodavode v bližini Trsta, išče kočijaža,** za prevajanje sodovke. Pismene ponudbe pod »Hribar«, Opčine. 1481-2

— **Čevljarski stroji cilindri,** dobro ohranjeni, se ceno proda. Vpraša se v »Prvi anončni pisarni«. 1484-3

— **KORESPONDENCA.**
Dva mlada strojnika iščeta primernih partij. Zenitev ni izključena. Ponudbe pod šifri: »Romulus et Remus« na »Prvo anončno pisarno« do 27. t. m. 1467-1

Ženitna ponudba.

45letni gostilničar, simpatične postave, izobražen in doboroden, se želi rad skorajšnje ženitve seznaniti s premožno gospico ali vdovo srednje starosti. Samo resne ponudbe pod »Vesela velikanca«, poštno ležeče glavna pošta Trst.

— **Edina primorska tovarna dvokoles**
»Tribuna«
Gorica, Tržaška ulica št. 28, prelovar. Gorjup.

Velika eksportna zaloga dvokoles, šivalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestronov itd. itd.

— **F. Batjel**
Gorica, Stolna ulica št. 2-4.
Prodaja na obroke. Ceniki franko.

— **Namesto K 12—, samo K 5—**
20.000 parov usnatih čevljev na zadrgo z dobro zbitimi usnatimi, podplat, ki so bili pripravljeni za Balkan, so mi zostali vsled vojske. Ker moram zalogo v kratkem razprodati, prodajam čevlje pod izdelovalno ceno za samo K 5—, Dobijo se v vsaki velikosti za gospode in dame. Razpošilja po povzetju.
Export ARNOLD WEISS, Wien VI. Gumpendorferstr. 139/25.

ZAHVALA.

K težki izgubi, ki nas je zadela povodom smrti naše nepozabne soproge, oziroma matere, svakinje, stare matere in tašče, gospe

Amalije Fabian roj. Schantel

došlo nam je toliko dokazov iskrenega sočutja, da se kar najprisrčnejše vsem zahvalujemo.

Posebna zahvala bodi izrečena udeležnikom pogreba za tako mnogobrojno častno spremstvo, kakor tudi darovalcem prekrasnih vencev.

Ljubljana, 25. januarja 1914.

Žalujoči ostali.

Pri nakupu obuval ni treba iskati trgovin s kri-
ščo reklamo. Pri meni dobite isto ravno tako
poceni pa vsakekor boljše, za kar jamči moj
strokovni poklic.

Popravila čevljev, četudi niso bila kupljena
pri meni, izvršujem vestno in poceni.

MARTIN KRALJ,
čevljski mojster, Wolfova ulica
štev. 12 v Ljubljani.

V restavraciji „pri Auru“
Wolfova ulica šte. 12

se vrši danes, v nedeljo dne 25.
januarja t. l. ob 4. uri popoldne
domača

plesna veselica

Vstopnina prosta.

K obilni udeležbi se priporoča

Ludovik Rošker,
restavrador.

Rajmund Bizjak

urar in zlatar

TRST

Campo S. Giacomo 4.

Velika zaloga žepnih in stenskih
ur, regulatorjev in budilk prvo-
vrstnih tovarn. Velika izbira urar-
skih potrebščin.

Hiša

v Kranju šte. 37

Savsko predmestje, obstoječa iz
2 delavnic, velikega dvorišča z
električno napeljavo in vodno
močjo, pripravna za vsakršnega
obrtnika, najbolj pa za mesarja,
se iz proste roke proda. Naslov
pove „Prva anonimna pisarna“.

Pozor! Pozor!
50.000 parov čevljev,
4 pare čevljev za samo K 9.—.
Radi plačilnih težko več velikih tovarn
se mi je naročilo prodati veliko množino
čevljev nizko pod izdelovalno ceno. Pro-
dam zato vsakomur 2 para moških in
2 para ženskih čevljev na zadrgo, tjavih
ali črnih, galosirane z močno zbitimi
podplati, usnje elegantno in najnovejša
oblika. Velikost v cm ali številka. Vsi
4 pari stanejo samo K 9.—. Razpošilja
po povzetju. Zamenjava dovoljena, tudi
denar nazaj.
N. DYM, Krakov 28, Šw. Stanislaw 2.

Razdam,

da naredim mojo firmo povsod zna-
no, bralcem tega lista sledeče 14
kar. uradno puncir. zlate prstane.

14 kar. zlati prstan s krasnim simli briljan-
tom, ki stane drugače K 8.—, samo proti
povračilu izdelovalnih stroškov K 3.—. Isti
prstan s 2 simli briljantoma, ki stane dru-
gače K 11.—, samo proti povračilu izdeloval-
nih stroškov samo K 5.—. Ravno tak prstan
s 3 simli briljanti, ki stane drugače K 13.—,
samo proti povračilu izdelovalnih stroškov
samo K 6.—. Poština 70 h. — Prstani so v
vsaki velikosti za dame in gospode. — Raz-
pošilja po povzetju

export **ARNOLD WEIS**, Wien VI.,
Gumpendorferstrasse 139/25.

Ceno posteljno perje!
Najboljši češki nakupni vir!

1 kg sivoga,
dobrega, pu-
ljenega 2 K;
boljšega 2-40
K; prima pol-
belega 2-80K;
belega 4 K;
belega puha-
stega 5-10 K; velfinega snežnobelega,
puljenega, 6-40 K, 8 K; puha sivoga
6 K, 7 K, belega, finega 10 K; najfi-
nejši prsi puh 12 K. Naročila od 5 kg
naprej franko.

Zgotovljene postelje iz gostonitega
rdečega, mo-
drega, belega rumenega nankinga,
pernice 180 cm dolga, 120 cm široka,
z dvema zglavnicama, 80 cm dolgi,
60 cm šir. polnjena z novim sivim,
prav stanovitnim puhaštim perjem 16 K;
napol puh 20 K; puh 24 K; posamezne
pernice 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglav-
nice 3 K, 3-50 K, 4 K. Pernica, 200 cm
dolga, 140 cm široka 18 K, 14-70 K,
17-80 K, 21 K, zglavnica, 90 cm dolga,
70 cm šir. 4-50 K 5-20 K, 5-70 K, spodnja
pernica iz močnega, črtaštega gradla,
180 cm dolga, 116 cm široka 12-80 K,
14-80 K. Razpošilja se po povzetju, od
12 K naprej franko. Lahko se franko
zamenja za neupajajoče se vrne denar.
— Natančni cenovniki gratis in franko.
S. Benisch, Dešenice 790, Češko.

Za takoj se odda v najem

transito klet.

Poizve se na Martinovi cesti 10.

Narodna

urarna in

zlatarna

Alojzija Povha,

se dobi na trgu Barriera št. 3, Trst.

Kdor hoče imeti res za-
nesljivo in trpežno
uro, fino izdelane
verzičice, prstane
i. t. d. naj ne
prezre
tvrdke

Ivan Ravnihar, urar

Ljubljana, sv. Petra c. 4.

Pozor lovci!

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

zdravniško priporočeno kri tvoreče

Kateri rodoljub

posodi poštemu človeku za tri leta
200—500 K proti dobremu poročstvu
in 6—7% obrestmi. Cenjene dopise
pod „Nujno“ na „Prvo anonimno
pisarno.“

Samo K 4-80 ura, verižica, vži-
galnik s 6 vžigalnimi kamni!!

Krasna fantazijska srebrna
remontirna ura za gospo-
de, trpežna, ploščata in
bogato gravirana, s prav
dobrim anker-kolesjem,
natančno ideoča, 3 leta pi-
smena garancija, poleg ele-
gantno amerik. zlato dou-
ble kavalirsko verižico in
modernim niklastim žep-
nim vžigalnikom s 6 re-
zervnimi vžigalnimi kamni, kar zadošča za
1 leto. Vse skupaj proti povzetju za samo
K 4-80. — Pri naročilu 6 garnitur se priloži
1 garnitura gratis.

Export **ARNOLD WEISS**, Wien VI.,
Gumpendorferstrasse 139/25.

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

KUC

Konfekcija
: za moške, ženske in otroke :
v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini
tvrdke R. MIKLAUC
„Pri Škofu“
Ljubljana — Pred Škofijo šte. 3. — Medena ulica.
: Foseben oddelek v prvem nadstropju. :
Cenik na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Mizarstvo:
Zaloga pohištva in
tapetnškega blaga
J. Pogačnik
Ljubljana
Marije Terezije cesta
13-18 (Kolizej)

Zaloga spalnih
ter jedilnih sob
v različnih najnovejših slogih.
Vsakovrstno drugo
pohištvo.
Priznana solidno blago
ter najnižje cene.

Kolesarjem
shrani kolesa čez zimo v **zastoni**
primernem, proti požaru
zavarovanem prostoru. V potrebi razdre tudi
ležišča in natančno pregleda, nadomesti ob-
rabljene dele z novimi, temeljito presnaži ali
popolnoma prenovi po primerno najnižji ceni
Ana Gorec, Ljubljana
Specijalna trgovina s kolesi in deli
Marije Terezije cesta 14 (Novi svet, naspr. Kolizeja.)

Razširjena po vsem
svetu, rpi narodih
vseh jezikov in
dežel je že 23 let
Kathreinerjeva
Kneippova sladna
kava.
Milijoni rodbin pije Kath-
reinerjevo kot vsakdanjo
pijačo za zajtrk in malico.
Kaj bi li moglo bolje
pričati za dobro kako-
vost, fin okus in cenost
tega najboljšega kavi-
nega nadomestka in
dodatka?

„Zdravnik
želodca“
je edina posebnost želodčnega
likerja iz zdravilnih rastlin, kateri
izborno upliva proti slabosti v
želodcu ter ga radi tega v nobeni
družini ne bi smelo manjkati.

Radi prešle sezije
se razprodaja vsa zimska in jesen-
ska konfekcija pod polovično ceno;
zlasti klobuki in čepice po zelo zni-
žanih cenah.
Angleško skladišče oblek
O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg 5-6.
Telephon 132.